

Sekošanas cena

24 Māceklis nav augstāks par savu mācītāju, nedz kalps par savu kungu.

25 Māceklim pietiek, ja tas top kā viņa mācītājs un kalps kā viņa kungs; ja tie nama kungu saukuši par Belcebulu, tad jo vairāk viņa saimi.

26 Tāpēc nebīstieties no tiem.

Jo nekas nav apslēpts, kas nenāktu gaismā, nedz slepens, kas netaptu zināms.

27 Ko Es jums saku tumsā, to runājiet gaismā; un, kas jums ausī sacīts, to sludināt uz jumtiem.

28 Un nebīstieties no tiem, kas miesu nokauj un dvēseli nevar nokaut; bet bīstieties vairāk no tā, kas miesu un dvēseli var nomaitāt ellē.

29 Vai nepārdod divi zvirbuļus par vienu artavu?

Un neviens no tiem nekrīt zemē bez jūsu Tēva.

30 Bet arī jūsu galvas mati visi ir skaitīti.

31 Tāpēc nebīstieties, jūs esat labāki nekā daudzi zvirbuļi.

32 Tad nu ikvienu, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, to arī Es apliecināšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesīs.

33 Bet, kas Mani aizliegs cilvēku priekšā,

to Es arīdzan aizliegšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesīs.

34 Nedomājiet, ka Es esmu nācis mieru atnest virs zemes;

Es neesmu nācis atnest mieru, bet zobenu.

35 Es esmu nācis cilvēku savest naidā ar viņa tēvu un meitu ar viņas māti, un vedeklu ar viņas vīramāti.

36 Un viņa paša māju ļaudis būs cilvēka ienaidnieki.

37 Kas tēvu vai māti vairāk mīl nekā Mani, tas Manis nav vērts, un, kas dēlu vai meitu vairāk mīl nekā Mani, tas Manis nav vērts.

38 Un, kas savu krustu neuzņemas un Man neseko, tas Manis nav vērts.

39 Kas savu dzīvību manto, tas to zaudēs,

bet, kas savu dzīvību zaudē Manis dēļ, tas to iemantos.

Mateja ev. 10,24-39

Mīļā draudze!

Nupat nosvinējām Jāņus. Šie svētki ir ļoti interesanti svētki. No vienas puses, tie ir pagāniski, ar prieku par dabu un mums doto dzīvību, bet arī ar māņticību un maģisku rituālu atliekām. No otras puses, Jāņi ir tik ļoti savijušies ar kristīgo ticību, ka nevar vairs atšķirt, kas ir kas. Kā tas nāk, ka Jāņos mēs atzīmējam Jāņa Kristītāja vārda dienu, kas bija bargs sludinātājs tuksnesī un aicināja uz atgriešanos no grēkiem? Tieši šis Jānis kļuva par Rīgas alus un vīna nesēju brālības patronu jeb svēto. Tāpēc Jāņos tiek lietots tik daudz alus. Arī tradīcija, ka tiek dedzināta muca kārts galā, nāk no šīs alus nesēju brālības. Mucas bija alus transportēšanas līdzeklis. Laiki mainās, 19. gadsimta beigās tieši kristieši, brāļu draudzes un baptisti, iestājās pret tautas nodzirdināšanu un par to, ka nelieto alkoholu vispār.

Skatoties dziļāk, varētu teikt, ka šeit atspoguļojas dziļš konflikts, kas ir vispārcilvēcīgs. Mūsos katrā ir ieliktas dziņas un tieksmes. Lai mēs varētu sadzīvot viens ar otru, tās ir jākontrolē, mēs nevaram ļaut vaļu katrai savai iegribai, jo citādi sadzīve kļūtu neiespējama. Mēs joprojām esam līdzsvara meklējumos. Pieņemt to, ka mēs esam dabas bērni, ir viena lieta, iemācīties, ka esam atbildīgi viens par otru, cita.

Ja Jānis kategoriski iestājās pret savu laikabiedru liekulību un grēcīgumu, tad ar Jēzu bija savādāk. Viņš pats meklēja tieši tos cilvēkus, kas sabiedrībā skaitījās grēcinieki, Viņš gāja pie muitniekiem, spītālīgajiem un prostitūtām un draudzējās ar šiem cilvēkiem, riskējot ar Savu labo

reputāciju. Jēzus pats tāpēc nekļuva par grēcinieku, bet tieši ar Savu attieksmi pārvarēja neuzticību, aizvainojumu un rūgtumu, kas bija sakrājis ļaudīs. No Jēzus mēs varam mācīties, ka nevajag baidīties no pasaules, nevajag baidīties pašam no sevis, no savām jūtām un domām. Galu galā Jēzus aicina atstāt aiz sevis mūžīgo pretstatu starp aizliegumiem un visatļautību, un sekot Viņam, uzticēties Dievam, kas par mums visiem gādā un kas mūs mīl. Ar šo attieksmi Jēzus nonāca pretrunā ar tā laika valdošo varu, kas negribēja to pieņemt, ka cilvēki sāk izslīdēt no viņu kontroles.

Šodienas tekstā Jēzus sagatavo Savus mācekļus, ka arī viņiem ir jāreķinās ar vajāšanām, ar naidīgu attieksmi. Varētu jautāt, kāpēc lai cilvēks uzņemas sekot Jēzum, ja tā rezultātā ir vesela virkne nepatikšanu? Es priekš sevis varu atbildēt, ka es daudz vairāk saņemu no Jēzus, nekā es pats Viņam dodu. Jēzus man palīdz dzīvot kā cilvēkam, kura dzīve ir balstīta Dieva žēlastībā, nevis uz saviem spēkiem. Tas mani dara brīvu no tā, ka man par katru cenu ir jāpierāda, cik labs es esmu. Tas man dod iespēju vienmēr atkal sākt no jauna, - arī ja es kļūdos, es neesmu norakstīts. Tas man palīdz iet ceļu uz patiesību un mīlestību ar prieku un ar cerību. Vai tāpēc nav vērts paciest to, ka citi cilvēki, kas to vēl nav sapratuši, savu pašu baiļu dēļ, izturas ļauni?

Jēzus ne tikai aicina nebēgt no iespējamām represijām, bet aktīvi ieņemt pozīciju, ņemt savu krustu un sekot Viņam. Šī krusta nešana nav domāta, ka katrs lai pieņem sev uzlikto smagumu, kā, piemēram, kādu slimību. Krusts Jēzus laikos bija visbriesmīgākais nāves sods, kas bija paredzēts Romas impērijas nepilsoņiem par nepakļaušanos romiešu varai. Jēzus šeit aicina pievienoties tiem, kas dzīvo ārpus sabiedrības, kas pieder pie izstumtajiem un vajātajiem, kurus neieredz tāpēc, ka viņi ir citādāki un nepakļaujas tām vērtībām, kas aizstāv varu un bagātību, netaisnību un karu. Cik mēs šodien esam gatavi sekot šim Jēzus aicinājumam, tas nu patiesi ir diskutabls jautājums.

Jēzus šajā sakarā saka vēl divas lietas, kas mums ir ļoti grūti izprotamas. Viņš saka: ***“Nedomājiet, ka es esmu nācis mieru atnest virs zemes; es neesmu nācis atnest mieru, bet zobenu! 35 Jo es esmu nācis cilvēku sanaidot ar viņa tēvu, meitu ar viņas māti un vedeklu ar viņas vīramāti; 36 un cilvēka tuvinieki būs viņa ienaidnieki.”*** Ģimenēs izcelsies strīdi un nesaskaņas Jēzus dēļ. Jēzum šeit ir ļoti negatīvs skats uz ģimeni kā valsts pamatšūniņu. Viņš šeit atkārtoti vienu vietu no pravieša Mihas grāmatas 7. nodaļu, kur nesaticība starp atsevišķiem ģimenes locekļiem norāda uz vispārēju neuzticību Dievam. Tieši attiecībās ar saviem vistuvākiem cilvēkiem parādās vislielākā nenovīdība, strīdi un egoisms. Mūsu kultūrā ir pieņemts uzskatīt, ka ģimene ir viena no sabiedrības augstākām vērtībām, tomēr reālā dzīve parāda, cik vienkārši ir uzburt ideālus, kuriem ar īstenību ir mazs sakars. Tāpēc Jēzus teiktais ir tik svarīgi arī mums, jo tas palīdz atrast vārdus, lai aprakstītu to, kas grauj mūsu kopību – vardarbību, greizsirdību, neuzticību. Nav tā, ka Jēzus aicina uz ģimenes graušanu, to darām mēs paši, - atliek tikai atcerēties, ka katra otrā laulība tiek šķirta. Tomēr Jēzus skaidri apzinās, ka tas, kas cenšas Viņam sekot, var nonākt konfliktā ar saviem tuviniekiem, kas mīļā miera labad turpina klusēt, neredzēt, nelikties ne ziņas par necilvēcību viņiem līdzās.

Lai Dievs palīdz mums palikt Viņa žēlastībā un būt dedzīgiem Kristus sekotājiem. Āmen.

No mācītāja Mārtiņa Urdzes sprediķu arhīva / 25.06.2017./